

Nr 207.

Av herr **Jeansson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av tullverkets utgifts-
stater för år 1922 m. m.

I propositionen nr 330 hemställer Kungl. Maj:t, att tullförvaltaretjänsterna skola indelas i fyra klasser, vartill komma övertullförvaltaretjänsterna i Hälsingborg, Trälleborg och Norrköping. Till klass 1 hänföres tullförvaltaretjänsterna i Sundsvall, Gävle, Landskrona och Halmstad men ej tullförvaltaretjänsten i Kalmar, ehuru denna tjänst för närvarande är likställd med dem i Landskrona och Halmstad.

Anledningen till tullförvaltaretjänstens i Kalmar nedflyttning, så att Kalmar tullkammare, vars hela organisation — med 1:e kontrollör och kontrollör — överensstämmer med den i Sundsvall, Gävle, Landskrona och Halmstad nu gällande, ej blivit hänförd till klass 1 utan till klass 2, som omfattar tullkamrar av en annan typ, så att flertalet tullkamrar av denna senare klass ej ens hava någon kontrollör utan endast en eller två kammarskrivare, synes så mycket svårfattligare som under tullförvaltarens i Kalmar befäl står en personal av 45 man, då den under tullförvaltarna i Landskrona och Halmstad lydande personalen endast uppgår till respektive 29 och 35 man; och dock måste helt naturligt personalens storlek utgöra en ganska god värdemätare i fråga om omfattningen av göromålen vid en tullkammare.

Kalmar tullkammaredistrikt, dit hela Öland hör, är också det största i södra Sverige, och under tullkammaren i Kalmar sortera fem tullförvaltningar, nämligen tullinspektionen i Bergkvara, tullstationerna i Timmernabben och Degerhamn samt tullexpeditionerna i Borgholm och Mörbylånga, varjämte tullförvaltaren i Kalmar utövar befäl över kustpostereringen inom hela distriktet.

Kalmar hamn, som är lätt att angöra för fartyg, som passera Kalmarsund, är en av vårt lands mest trafikerade hamnar. Ej ens Norrköping, där tullförvaltaretjänsten placerats i övertullförvaltaregraden, kan uppvisa motsvarande livlighet i sjötrafiken, och just inom denna gren av tulltjänsten — tullbevakningen — ställas vid en större tullförvaltning särskilt stora krav på förvaltningschefen. Då nämligen vid de större tullkamrarna för tullbehandlingsavdelningen är anställd en väl kvalificerad tjänsteman i 1:e kontrollörsgraden, som så gott som självständigt handlägger ifrågavarande göromål, så har tullförvaltaren själv att mera direkt utöva chefskapet vid tullbevakningsavdelningen. Det kan ock för trafiken medföra högst väsentliga olägenheter och avsevärda förluster — t. ex. stoppning i trafiken med därav föranledd tidsspillan — om ej i spetsen för en tullförvaltning av så betydande storlek som den i Kalmar kan ställas en i tullförvaltningens alla grenar väl förfaren tjänsteman, som förstår att utan åsidosättande av statens intressen tillgodose trafikens berättigade krav. Även för statens del synes detta vara av stor vikt, enär en dugande chef för en större tullförvaltning lätt kan genom praktiska anordningar åstadkomma för statsverket avsevärda besparingar, som mer än väl uppväga skillnaden mellan avlöningsbeloppen i en högre och lägre grad. Men för att få en krävande post besatt med en fullt lämplig person fordras emellertid, att en sådan tjänst i avlöningshänseende ej ställes lika med ofantligt mycket mindre krävande och ansvarsfulla tjänster, såsom nu enligt Kungl. Maj:ts proposition blivit förhållande med tullförvaltaretjänsten i Kalmar, så mycket mer, som borttagandet av de extra inkomsterna, vilka varit jämförelsevis betydande å en plats med den livliga sjötrafik som Kalmar har, hädanefter ej komma att göra denna tullförvaltaretjänst så begärlig, då samma löneförmåner kunna ernås vid en tullkammare, där chefskapet är vida mindre betungande.

Sedan gammalt har också Kalmar varit känt som en i tullhänseende viktig plats. Ända till tulldistriktchefsinstitutionens avskaffande var en av tulldistriktcheferna stationerad i Kalmar.

Det synes också, som om statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet — se propositionen sid. 226 — varit ganska tveksam i fråga om tullförvaltaretjänstens i Kalmar placering, och den korta tid, som stått statsrådet till buds för bedömande av alla de mångskiftande frågor, som varit förknippade med tullverkets omorganisation, torde närmast kunna förklara, att detta spörsmål ej blivit föremål för en ingående prövning, som helt säkert skulle lett till en välbehövlig ändring i generaltullstyrelsens förslag.

På grund av det anförda hemställas, att riksdagen i enlighet med 1914 års tullkommissions förslag måtte besluta,

att tullförvaltaretjänsten i Kalmar placeras i samma lönegrad som tullförvaltaretjänsterna i Sundsvall, Gävle, Landskrona och Halmstad eller i klass 1.

Stockholm den 7 april 1921.

Joh. Jeansson.

Carl Boberg.

Petrus Nilsson.

Gust. Malmberg.
